

The Wall: Roby Dwi Antono

Oct 27 — Dec 3, 2022 | Brussels

De kunst van Roby Dwi Antono is een venster dat uitkijkt op de fantasierijke visioenen van de kindertijd. De wereld van de kunstenaar houdt het midden tussen grafische kunst, met name illustraties voor kinderen, en science fiction. Antono laat zich inspireren door thema's uit de popcultuur en gebruikt macabere humor om de tegenstrijdigheden van de menselijke ervaring voor het voetlicht te brengen.

Met zijn tentoonstelling *The Wall* verwelkomt de jonge Indonesische schilder Roby Dwi Antono ons in zijn uiterst persoonlijke en rauwe innerlijke wereld, die omhuld lijkt te zijn door een lichaamsholte. Wat is de bron van dit gevoel van vertrouwdheid, van *her-kenning*, bij het bekijken van een kunstwerk dat zo diep droomachtig en persoonlijk is? Eerst en bovenal komt dat gevoel voort uit onze ervaring als kind, met een nieuwe, magnetische blik die vorm krijgt in een reeks jeugdige, bijna menselijke gezichten.

De fascinatie van de kunstenaar voor de cyclus van groei en opkomst is voelbaar in *Seed of Life*, een reeks werken op papier, en *Lunar Ritual*, schilderijen die zich afspelen langs de randen van een membraanachtige omgeving.

Roby Dwi Antono stelt voortdurend vragen bij de levende en beleefde ervaring en produceert daarbij hybride of monsterlijke wezens die lijken te barsten van *la joie et le chagrin*, om de titel van een van zijn kunstwerken te citeren. Roby creëert een bedrieglijk lieflijke en kinderlijke sfeer met zijn poppen, die ons met hun angstaanjagend lege blikken een gevoel van verontrustende vreemdheid geven, veroorzaakt door iets wat heel dichtbij voelt en niettemin onbekend is.

Roby omspant subtiel eeuwen aan kunst: van het meest persoonlijke tot het meest universele herschept hij de wereld van Hiëronymus Bosch en zijn *Tuin der Lusten*, die de conflicten van de menselijke ervaring encenseert, verscheurd als die is tussen dierlijkheid en menselijkheid, lijden en genot, goed en kwaad.

Dichterbij onze eigen tijd is het werk van Roby Dwi Antono geworteld in het surrealisme van Max Ernst of het popsurrealisme van Mark Ryden. Roby vindt inspiratie in het prentenboek van de kindertijd, met hun monsters en verontrustende schepsels en poppen. Deze surrealistische creaties, die ooit alleen de verbeelding van Dwi Antono bevolkten, komen opnieuw tot leven in deze tentoonstelling.